

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΣ Η'

6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930

ΑΡΙΘ. 49

†
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤ'

Σπανίως αἱ Ἀθήναι ἠσθάνθησα, πένθος τόσο βαθύ ὅσον ἐπὶ τῇ πρὸς Κύριον ἐκδημίᾳ τοῦ μακαριστοῦ τέως Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ'. τὰς Ἀθήνας δὲ λέγοντες, συνεκδοχικῶς διὰ τῆς πρώτης πύλεως τῆς Ἑλλάδος νοοῦμεν τὸ Γένος τὸ Ἑλληνικὸν σύνολον. Τοῦτο δὲ οὐ μόνον διότι ὁ ἐκ τῶν κόλπων τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοξίας ἐκλιπὼν ἐχηρημάτισεν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, πρώτην δὲ φοράν ἡ ἐλευθέρα Ἑλλάς ἐκῆδευε Πρωθιεράρχην, τοιοῦτο περιβεβλημένον ἀξίωμα, ἀλλὰ κυρίως διότι ὁ μεταστάς ἐν τοῖς ὀρθοδόξοις Πατριάρχεις πρωτόθρονος ἐσυμβόλιζεν ὑπὸ τὸν φαιδρὸν τῆς ἐλευθερίας ἡλιον τὸν βαθύν, τὸν σιγῆλόν καὶ τὸν μελαγχολικόν, ἀλλ' ἅμα καὶ τὸν ἐν σὴφρονι καρτερία συγκρατούμενον πόνον τῆς ἀλυτρώτου τοῦ Γένους ἐπιτομῆς.

Διότι εἰς τὸν μεταστάντα Πρωθιεράρχην ἀνωθεν ὑπεκλώσθη νὰ συνδεθῇ πρὸς μίαν τῶν κρισιμωτάτων περιόδων τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἱστορίας. Ἐπὶ τὸ πηδάλιον τῆς θείας ἀνηγμένος Ὁλλὰδος ἐν ἡμέραις δειναῖς, ἐκαλεῖτο εἰς τὸν Θρόνον τὸν Οἰκουμενικὸν ὡς ἱερομαρτύρων κυρίως διάδοχος, δὲν ἐδράδυνε δὲ νὰ τεθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ αὐτοῦ ὁ στέφανος ὁ μαρτυρικός, οὐτινος τόσο ζωηράν, ἀλλὰ καὶ τόσο πικρὰν ἀνάμνησιν τηρεῖ ἔτι ἡ ὀρθοδόξα ὀλόκληρος, μάλιστα δὲ τὸ ἡμέτερον Γένος. Καὶ ἀπεξενωμένος τῆς περιβλέπτου ἀπὸ τοῦ πηδαλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου σκοπιᾶς, προσέφυγεν ὁ Πατὴρ εἰς τοὺς κόλπους τῆς θυγατρὸς, ὡς εἰς ἄσυλον, τὸν ἴδιον πόνον δλέπων κατοπτριζόμενος εἰς πάσας τὰς ψυχὰς τοῦ ἐκ τῶν τραγικῶν ἐκείνων γεγονότων ἑξαστηκότος Ἔθνους.

Ἄλλ' ἂν κατὰ τὰς ἀνεξιχνιάστους τοῦ Κυρίου βουλάς δὲν κατέστη δυνατόν νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τοῦ θρόνου Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως καὶ Γρηγορίου τοῦ Ε', ἐγκαθιδρυθεὶς ἐν τῷ λελυτρωμένῳ Ἑλληνισμῷ ἐκυβέρνησε καὶ ἐδίδαξεν ἀπὸ τῆς ἡσυχαστικῆς αὐτοῦ ἀφανείας τὰς καρδίας τοῦ ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ πολλὰ καὶ ἐσθλά. Διὰ τῆς σὴφρονος ἐν ταῖς δοκιμασίαις ἐγκαρτερήσεως, τῆς θαθείας αὐτοῦ συνέσεως καὶ τῆς ἱεροπρεπεστάτης σεμνότητος ἐμαρτύρησε μέγα πίστewς δάθος καὶ πολλὴν θελήσεως ἰσχύν, παρα-

σχὼν ἑαυτὸν εὐγλωττον ὑπόδειγμα, πρὸς τε τὸν Κλήρον καὶ πρὸς τὸν λαόν, σεμνοτάτης αὐταπαρνήσεως καὶ πραγματικῆς ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως. Ἀλλὰ καὶ φέρον ἐπὶ τῆς ἱεραρχικῆς αὐτοῦ κεφαλῆς τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον, καὶ κρατῶν ἐν χερσὶ τῶν πικριῶν τὸ ποτήριον ὑψοῦτο ζωηρὰ πρὸς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα ὑπόμνησις ὅτι ἐκπρόσωπος τοῦ «πάσχοντος» Κλήρου προστίθεται καὶ αὐτὸς εἰς τὸν χορὸν τῶν ἐξιλαστηρίων θυμάτων ὑπέροχον θῆμα τῆς τοῦ Γένους εὐημερίας, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν διακυβέρνησιν τῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας τεταγμένοι δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἀμνήμονες τῶν πρὸς τὸ Ἔθνος ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ εἶδη τις τῆς τελευτῆς τοῦ τέως Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου μόλις ὡς ἐγνωσθῆ προὔξενος ζσηροτάτην συγκίνησιν καὶ βαθεῖαν θλίψιν εἰς ὀλόκληρον τὸν λαόν. Ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐκκλησία κοινῇ συνεννόησι ἀπεφάσισαν ὅπως ὁ ἐκλιπὼν Πρωθιεράρχης κηδευθῇ δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸ μέγα αὐτοῦ ἀξίωμα, ἀπονεμομένων εἰς τὸν νεκρὸν αὐτοῦ τιμῶν Ἀρχηγοῦ Κράτους. Πρὸς τοῦτο ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάσιος ἐπεσκέψατο τὸν Μακαρ. Ἀρχιεπίσκοπον συνεδριαζούσης ἐκ τῆς Ἱεραρχίας, μεθ' ἧς καὶ καθωρίσθησαν τὰ τῆς κηδείας, ἅπανα καὶ ἐγνωστοποιήθησαν διὰ τοῦ τύπου δι' ἐπισήμου ἀνακοινουθέντος ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱ. Συνόδου.

Τὸ ἱερὸν τοῦ Πατριάρχου σκήνος, μετὰ «Τρισάγιον» ψαλὲν ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀνακομισθὲν καὶ ἀποτεθὲν ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἐν τῷ μέσῳ τιμητικῆς φρουρᾶς, ἐγένετο ἀντικείμενον εὐλαβοῦς προσκυνηματος μαριάζδων λαοῦ.

Τῇ πρωτῇ τῆς 29ης ἐτελέσθη ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ἀρχιερατικὴ λειτουργία ἱεουργοῦντος τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ναυπακτίας κ. Ἀμβροσίου ἐπὶ μνημοσύνῳ τοῦ τελευτήσαντος πρωθιεράρχου, τῇ δὲ 4ῃ μ. μ. ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐν τῷ μέσῳ πάντων τῶν ἐπισήμων καὶ ἀμετρήτου πλήθους λαοῦ. Περὶ τὸν σεπτὸν νεκρὸν Ἰσᾶντιο ἅπαντες σχεδὸν οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρωθυπουργὸς μετὰ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ὁ ἐν Ἑλλάδι Ἐξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου αἱ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου σεβ. μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρύσανθος, οἱ σεβ. μητροπολίται τοῦ οἴκουμ. θρόνου Κεντρικῆς Εὐρώπης κ. Γερμανὸς καὶ Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας, ὀλόκληρος ἡ Ἱεραρχία, ὁ κληρὸς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, ἀντιπροσωπεῖται τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, πολλὰ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ὁ Πρύτανις μετὰ συγκλητικῶν,

ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἐπικρατείας, οἱ πρόεδροι τῶν πολιτικῶν κομμάτων, οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῷ στρατῷ καὶ τῷ ναυτικῷ, ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ πλείστοι ἄλλοι ἐπίσημοι. Κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Μακάριος Ἀρχιεπίσκοπος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῆς ἡ Α. Μ. προσεφώνησε τὸν νεκρὸν διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦ λοιποῦ Κλήρου αὐτῆς, ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία διὰ τοῦ ἀνωτάτου Ἀρχοντος καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ὁ εὐσεβὴς ἑλληνικὸς λαὸς ἐν ἀφάτῳ εὐλαβείᾳ περιστοιχίζουσι τὸ σεπτὸν τοῦτο σκῆνωμα τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Πατριάρχου Κωνσταντίνου ΣΤ'. Ἀλλὰ καὶ σύμπας ὁ χριστιανικὸς κόσμος, ἰδίᾳ δὲ ὁ ὀρθόδοξος, νοερῶς πρὸς τὸν προκείμενον νεκρὸν στρέφεται, εὐλαβείας φόρον προσφέρων. Τὸ ὕπατον ἐν τῇ καθόλου Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀξίωμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ΚΠόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εἰς ὃ θεῖα βουλῆ οὗτος εἶχεν ἀναχθεῖ, αὐτὸ καὶ μόνον ἤρκει ἵνα προκαλέσῃ τὸν πάγκοινον πρὸς αὐτὸν σεβασμόν.

Διότι τὸ ἀξίωμα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἀνωθεν καθηγιασμένον ἐν τῇ καθόλου Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, περιβεβλημένον τὴν δόξαν δέκα καὶ ἑξ αἰώνων, ζώσας διασῶζον τῆς ὀρθοδοξίας τὴν διδασκαλίαν καὶ τὰς παραδόσεις, ἀποτελεῖ περίλαμπρον πνευματικὸν φάρον, καταυγάζοντα τὴν οἰκουμένην. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι ὁ Πατὴρ Πατέρων πάντων τῶν ὀρθοδόξων, ὁ συνεκτικὸς κρῖκος τῶν ἐπὶ μέρους ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἡ σεπτὴ αὐτῶν κορυφή. Ἐντεῦθεν ὁ πάγκοινος πρὸς τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ σεβασμός.

Ἄλλ' ὁ Κωνσταντῖνος ΣΤ'. καὶ ὡς προσωπικότης ὑπῆρξεν ἀξίος τοιοῦτου σεβασμοῦ, περικοσμούμενος ὑπὸ πασῶν τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἵτινες ἐχαρακτήρισαν τοὺς εὐκλεεῖς αὐτοῦ προκατόχους. Ὑπὸ τὰς γνωστάς εὐρεθεῖς περιστάσεις ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐν Ἑλλάδι, διετήρησεν ὅλως ἀμείωτον τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἱερότητα τοῦ ἀξιώματος, τὴν σύνεσιν καὶ τὴν ἀγαθότητα, τὴν ἀνεξικακίαν, τὴν ἐτοιμότητα καὶ πρὸς νέας θυσίας, ἐὰν τοιαῦται παρ' αὐτοῦ ἀπητοῦντο, ζῶν σύμβολον τοῦ Ἀγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Αἱ ὑπηρεσίαι αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, διὰ τῆς προτέρας ἐνεργου δράσεως, ὑπῆρξαν μεγάλαι, ἀληθῶς δὲ ὁ Κωνσταντῖνος ἀπέβη σέμνωμα τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἄλλ' ἐξ ἴσου ὠφέλιμος ἀνεδείχθη ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης διὰ τῆς ἀπὸ τῆς ἐνεργου δράσεως ἀναγκαστικῆς ἀποχῆς.

Ἡ ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ βαθυτάτη συγκίνησις ἀπέ-

δειξεν ὅποιοις ὑπῆρξεν ὁ πρὸς αὐτὸν σεβασμός, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ὁ θάνατος αὐτοῦ ἐγένετο ἀφορμὴ ἐκδηλώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ. Χθὲς καὶ σήμερον κύματα λαοῦ παρήλασαν πρὸ τῆς σοροῦ ταύτης. Ἐκατοντάδες ἐργατῶν, ἰδίως ἐκ Πειραιῶς, ἐπλήρουν τὸν ναὸν μέχρι τῶν μεσουκτιῶν ὥρων τῆς χθῆς. Εὐτυχῆς ἐλογίζετο ὅστις ἐπρόφθανε ν' ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου. Ἐπρεπε δὲ νὰ βλέπη τις τὴν συγκίνησιν τοῦ λαοῦ ὅπως ἐκτιμῆσῃ τὸ βαθύτατον αὐτοῦ θρησκευτικὸν συναίσθημα.

Ἡ πρόκλησις αὕτη τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὑπῆρξε μία τῶν μεγάλων σου ὑπηρεσιῶν, ἀείμνηστε Πατριάρχα. Ἀλλὰ δὲν θὰ εἶναι ἡ τελευταία. Αἱ μεγάλαι σου ἀρεταὶ καὶ τὸ λαμπρὸν παράδειγμα θὰ παραμείνωσι πάντοτε διδάγματα πολύτιμα διὰ τοὺς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐργαζομένους. Ἡ μνήμη σου θὰ παραμείνῃ αἰώνια.

Μακαρία ἡ ὁδός, ἣ πορεύει σήμερον, ὅτι ἡτοιμάσθη σοι τόπος ἀναπαύσεως.

Μετὰ τοῦτο ὁ Ἐξαρχος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου σεβ. Τραπεζοῦντος κ. Χρῦσανθος εἶπε τὸν ἀκόλουθον ἐπικηδεῖον:

«Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγάμισαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς (Β'. Τιμ. 4, 6-9).»

Ἐπ' ἐμὲ καὶ πάλιν, Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Ἱερόσχοι, Κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, Κύριοι Υπουργοὶ καὶ λοιπὸν βαρυσπενθῆς ἐκκλησίασμα, ἐπ' ἐμὲ καὶ πάλιν ἔλαχεν ὁ θλιβερὸς κληρὸς νὰ τονίσω πένθιμον ᾠδὴν διὰ τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ἀπορφανισθεῖσαν ἐκλεκτοῦ αὐτῆς Ἱεράρχου, τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου πρώην Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ'. ὃν ἐν θλίψει καὶ συνοχῇ καρδίας κηδεόμενος οἱ πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας συναθροισθέντες ἐνθάδε σεβασμιώτατοι Ἱερόσχοι, προεξάρχοντες τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ παρισταμένων τοῦ μέγα ἐνδιαφέροντος καὶ εὐλαβῆ στοργῆν καὶ εἰς τὰς τελευταίας στιγμὰς τοῦ ἀειμνήστου ἐπιδειξαμένου ἐξοχωτάτου προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τοῦ μέχρι κερατῶν τοῦ θυσιαστηρίου συνωθουμένου εὐσεβοῦς λαοῦ.

Ἀπὸ τεσσαράκοντα ἤδη ἡμερῶν πρὸς βαρεῖαν καλαιωννόσον ὁ ἀειμνηστος Πατριάρχης ἐσπένδετο καὶ ἐγγὺς ἠσθάνετο τὸν καιρὸν τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου ὃν ἐδέχθη μετὰ τῆς ψυχικῆς ἐκείνης γαλήνης, μετ' ἧς ἀπεκδεχόμενος αὐτὸν ὁ οὐρανοδρόμος ἐκείνος καὶ τῶν ἀπορρητῶν ἐπόπτης ἀπόστολος Παῦλος ἔγραφε πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ Τιμόθεον τὰ συγκινητικὰ καὶ ὠραῖα ταῦτα λόγια, τὰ ὅποια εἶπον τὴν πλήρωσιν αὐτῶν καὶ εἰς τὴν μακρὰν ὀρχηρατείαν καὶ τὴν ἀκολουθήσασαν βαρ-

γειάν πατριαρχείαν τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου: «ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτής».

Ἄνηκε καὶ ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης Κωνσταντίνος ὁ Σ' εἰς τὴν ὀλονέν ἀραιωμένην φάλαγγα τῶν Ἱεραρχῶν τῆς γενεᾶς ἐκείνης, ἣν διέκρινεν ἡ βαθεῖα πίστις εἰς τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ὀρθόδοξον αὐτοῦ Ἐκκλησίαν καὶ ἡ ἀφοσίωσις εἰς τὰς ὁραίας αὐτῆς παραδόσεις καὶ ἐπὶ τῇ πίστει ταύτῃ ἔζησε καὶ ἠγωνίσθη τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους καθ' ὃν χρόνον βιαιῶς ἐπεκάθητο ἐπ' αὐτῶν ὁ τυφλὸς τῆς δουλείας εἶτε καὶ ὅταν αἱ συνθήκαι καθίσταν αὐτὸν ἐλαφρότερον καὶ ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν Γένος ἀνέπνεον καὶ γοργῶ τῷ ποδὶ ἐχώρουν πρὸς τὴν ἀνάγκησιν τῆς πάλαι αἰγλῆς καὶ λαυπρότητος. Καὶ κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους τῆς μικρᾶς ἀνέσεως τὸ ὀρθόδοξον ἑλληνικὸν ἰδανικόν, περιορισθὲν ἕνεκα τῆς ἀσκουμένης πίσεως καὶ τυρανίας εἰς τὸν περίβολον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς αἷμα σώματος συρρεῦσαν εἰς τὴν καρδίαν, εἶχεν ἀρχίσει πάλιν νὰ ἐπιστρέφῃ καὶ νὰ κυκλοφορῇ καθ' ὄλον τὸ σῶμα τοῦ Γένους, καὶ νὰ ἀνάπτη τοὺς πυρσοὺς τοῦ πνεύματος καὶ τῆς παιδείας, νὰ συντηρῇ καὶ νὰ προάγῃ τὰς Κοινότητας καὶ νὰ φρουρῇ τὸ Γένος καὶ κινή καὶ ἀποστέλλῃ μέχρι τῶν ἀπομακρυσμένων σημείων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς ὡς ἀποστόλους τοῦ Ἐδωγγελίου καὶ κήρυκας τῶν ἰδανικῶν καὶ ἐλπίδων τοῦ Γένους τοὺς ἐν ταῖς μερίμνῃ καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου λειτουργούσας σχολαῖς ἐκπαιδευμένους διδασκάλους τοῦ Γένους καὶ τοὺς ἐν τῇ Πατριαρχικῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Χάλκης ἀρτίως καταρτιζομένους κληρικούς καὶ Ἱεράρχας· καὶ ἦσαν οἱ κληρικοὶ καὶ Ἱεράρχαι ἐκείνοι ἐδραῖοι ἐν τῇ πίστει, ἀμετακίνητοι ἐν τῇ πειθαρχίᾳ, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε (Ρωμ. 14, 13 καὶ Α' Κορ. 15, 58)· ὡς μαθηταὶ δὲ καὶ τροφίμοι μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς Σχολῆς· ἦσαν ὁμόψυχοι κατὰ πάντα καὶ κατηρητισμένοι ἐν τῇ αὐτῇ σκέψει καὶ γνώμῃ, εἴτε ὁ διακονῶν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴτε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, ὁ παρακαλῶν ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προϊστάμενος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι· τῇ φιλαδελφίᾳ φιλόστοργοι, εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας ὀλιγαρκεῖς μὴ μεριμνῶντες περὶ τῆς αὐτοῦ ἐφόρου Θεοῦ· ἠνεύχοντο τῶν ἀφρόνων φρόνιμοι ὄντες· εὐλαβοῦντο καὶ ἐτήρουν πιστῶς ἐν πάσῃ ἐκδηλώσει τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἐθνικῆς ἡμῶν ζωῆς τὴν Ἱεραρχίαν, βαθμιαίως καὶ μετὰ μακρὰν δοκιμασίαν προάγοντες τοὺς ἀξίους συμφῶνως πρὸ τὸν νῆπτον νόμον, ὅτι· τὴν κώπην πρότερον ἐγγχειρίσας εἰς τὸν νῦν κυβερνήτην καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρῶταν ἀγα-

γῶν καὶ ἐμπιστευθεὶς αὐτῷ τὰ ἐμπροσθεν ἔπειτα καθίζει ἐπὶ τοὺς οἴκους, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν καὶ τὴν τῶν ἀνέμων μελέτην καὶ διάκρισιν· αὕτη ἦτο τότε ἡ Ἱεραρχικὴ τάξις, ἀρίστη καὶ ὠφελιμοτάτη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Γένος· καὶ καθόλου εἶπεῖν κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Βεσελιὴλ ἐκείνου τοῦ τῆς θείας ἀρχιτέκτονος σκηπτοῦ πᾶσαν πρὸς τὸ ἔργον ἔλην καὶ τέχνην ἐχρησιμοποιοῦν οἱ Ἱεράρχαι ἐκείνοι καὶ πάντα ἐπλεον εἰς κάλλους ἐνὸς περιουσίαν καὶ ἀρμονίαν καὶ ἀπειργάζοντο τὴν ὠραιότητα τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ διήρχοντο τὸν τῆς διδασκαλίας καὶ δράσεως ἐκείνης καιρὸν ἐν περιοδείαις μακραῖς, ἐν θλίψεσι καὶ κινδύνοις μυρίοις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πειρασμοῖς, ἐν εἰρκταῖς· ἐν πληγαῖς, ἐν θανάτοις, ἔχοντες πάντοτε ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ὅτι τὸ ἀληθῶς ποιμαίνειν ταῦτόν ἐστι τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων τιθέναι: «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθει ὑπὲρ τῶν προβάτων»· καὶ ὑπέμενον πάντα ταῦτα ὄχι μόνον ἵνα στηρίζωσι τὸν λαὸν ἐν τῇ ἀληθινῇ πίστει καὶ τῇ ἐνότητι, ἀλλ' ἵνα καὶ κατὰ νόμον Χριστοῦ καὶ λόγον ζωὴν ὑποδείξωσιν, ἥ· ἀνευ νεκρῶν καὶ ἀνίχυρον ἡ πίστις προᾶμα, καὶ ὡσπερ τις ὄρνις ἄπτερος μὴ δυναμένη νὰ ἀναταθῇ πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος καὶ ἀνυψώσῃ τοὺς πιστεύοντας.

Ἐκ τοιαύτης σχολῆς ἐκπηδήσας καὶ ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης Κωνσταντίνος ὁ Σ' ἀπέμαξε τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ὁραίας παραδόσεις τῶν διδασκάλων καὶ προϊσταμένων αὐτοῦ.

Ἡ Προῦσα τῆς εὐάνδρου Βιθυνίας, πατρίδος καὶ τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου, ὅπου ἤρχισε τὸ κληρικὸν στάδιον αὐτοῦ ὡς ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Προύσης, αἱ Σαοάντα Ἐκκλησίαι τῆς Θράκης ὅπου ὑπηρέτησεν ὡς ἐπίσκοπος Ροδοστόλου ὑπὸ τὸν Μητροπολίτην Ἀδριανουπόλεως, ἡ ἐπαρχία Βελλᾶς καὶ Κονίτης τῆς Ἠπείρου ὅπου εἰργάσθη ὡς Μητροπολίτης, ὁ θρόνος τῆς Τραπεζοῦντος, εἰς ὃν προήχθη ὡς διάδοχος διαπρεποῦς Ἱεράρχου, τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Καρατζοπούλου, αἱ γεροντικαὶ ἔδραι τῆς Κυζίκου καὶ εἰτα Δέρκων εἰς αἷς ἐξέλεξεν αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία καὶ τέλος ὁ Οἰκουμενικὸς θρόνος τῆς ἀρχιερατικῆς δράσεως τοῦ ἀειμνήστου· ἐν ἱερεῦσι διεπρεπεν· ἐν ἀρχιερεῦσι διεκρίθη· ἠθλήσεν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καλῶς· ἀδάμαντος στερεώτερος ἀπεδείχθη τὴν εὐστάθειαν καὶ τὸν χαρακτήρα· ἐτίμησε τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἐπεμελήθη τῆς ποιμνῆς ἐν καιροῖς πλείστην δυσχέρειαν ἔχουσι καὶ διὰ τῆς συνέσεως καὶ σωφροσύνης, τῆς τουρκομαθείας καὶ τῆς καλλιεργείας ἀγαθῶν πρὸς τοὺς κρατοῦντας σχέσεων ἐξωμάλυνε τὰς δυσκολίας καὶ κατηύθυνε τὰ πάντα ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ· ἐπανειλημμένως κληθεὶς συνοδικὸς πιστῶς καὶ εὐσταθῶς ἐξυπηρέτησε τὴν Ἐκκλησίαν.

Πιστεύων καὶ ὁ ἀείμνηστος ὅτι μόνον διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας τῶν λαῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς κατοικούντων ἐν τῇ αὐτῇ γεωγραφικῇ μονάδι καὶ ἐχόντων τὸν αὐτὸν τρόπον τοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν θά ἦτο δυνατόν νὰ ἀπαλλαγῇ αὕτη τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τῆς ἐρημώσεως καὶ τῆς κηδεμονίας τῶν ξένων καὶ νὰ ἐνισχύσῃ καὶ συνεχίσῃ τὸν ἴδιον αὐτῆς πολιτισμὸν, εἰργάσθη δραστηρίως πρὸς τοῦτο εἰς χρόνους

καθ' οὓς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ὑπερόχου καὶ μεγαλοῦργου Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' συνετελεῖτο ἡ συνεννόησις καὶ συνεργασία τῶν ἐθνοτήτων μετ' ἀπόγραμμα τὴν ὁμοσπονδίαν τῶν λαῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Καὶ ἐπηκολούθησαν χρόνοι μεγαλοουργίας τοῦ ἡμετέρου Γένους, ἀλλὰ καὶ ἡμέραι θλιβεραὶ πτώσεως καὶ ἐθνικῆς καταστροφῆς καὶ ἐφίσταται ἐξαιρέτως νέφος χαλάζης πληθῆρες καὶ τριζὸν ὀλέθριον, ἐκτρίβαν τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καθ' ἣς ἐρρώγη καὶ ὕσιν ἐπέλαβε· καὶ ἐκινδύνευσε ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος καὶ τοῦτον σαλευόμενον ἐστήριξε διὰ τῆς συνέσεως καὶ σωφροσύνης αὐτοῦ ὁ ἀοιδίμος Ἱεράρχης ἐν συνεργασίᾳ σταθερᾷ μετὰ τῶν ἀπολειφθέντων ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐπὶ φρονήσει καὶ πείρᾳ διακρινομένων Ἱεραρχῶν καὶ ἀπεσοβήθη ὁ κίνδυνος τῆς μετακινήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου· καὶ ἐπετίμησεν ὁ Κύριος τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ καὶ ἔσωσε τὴν Ὀκιάδα καὶ τὴν Λεϊψίνα τοῦ Γένους καὶ ἔθεσεν ἐν καιρῷ οὐρανοτρόφον αὐτῆς δεξιὸν τὸν ἀείμνηστον Πατριάρχην Κωνσταντῖνον.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῖς ἐν τῷ μέσῳ στρεφομένοις ἡμῖν λύπης ὑπόθεσις διηνεκοῦς ὁ βίος ὑπάρχει, καὶ καθὼς εἰς τὰ σώματα ἡλίου λάμποντος αἱ σκιαί, οὕτως ἡμῖν αἱ λύπαι παρέπονται, νέαι θλίψεις ἐκλόνησαν τὴν ἀρξαμένην δρᾶσιν τοῦ Πατριάρχου καὶ νέα πάλιν καταγίγξις ἐξέσπασε κατὰ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ οἱ πειρασμοὶ μετὰ πολλῆς ἐπήλθον δοιμότητος· καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ μετὰ τεσσαρακονθήμερον πατριαρχίαν βιαία ἀπέλασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ ἡ εἰς Θεσσαλονίκην καὶ μετὰ τὴν κανονικὴν ἀπὸ τοῦ Θρόνου παραίτησιν εἰς Χαλκίδα καὶ Ἀθήνας· ἐγκατάστασις αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς θυσίας ταύτης κατηνάσθη ἡ κατὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου μῆνις καὶ ἐσώθη καὶ πάλιν ὁ Οἰκουμενικὸς Θρόνος. Αὕτη ἦτο ἡ τελευταία μεγάλη ἐκδούλευσις τοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· ἐγένεσκον ὁ Πατριάρχης, ὅτι «συμφέρει ἕνα τῶν πολλῶν ἀπολέσθαι καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται» καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ παράδειγμα τοσοῦτων ἡρώων καὶ μαρτύρων Πατριαρχῶν προσήνεγκεν ἑαυτὸν θυσίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, λέγων μετὰ τοῦ Ἁγίου Πατρὸς καὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου: *οὐκ εἰμι σεμνότερος Ἰωῆ τοῦ προφήτου· βάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κοπάσει ὁ κλύδων τῶν κυματῶν πόλεως καὶ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀπελάσατε, μόνον τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀλήθειαν ὡς φησὶν Ἡσαΐας ἀγαπήσατε*. Καὶ προσωρμίσθη οὕτω ὁ Πατριάρχης εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀπραγμοσύνης ἰδιοπραγμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐναγωνίως παρακολουθῶν τὰ ἐκάστοτε καὶ πανταχοῦ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ὀγκούμενα κύματα, πάντοτε δὲ πιστεύων ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ σταθῇ ὑπεράνω τῶν κυμάτων καὶ θὰ παραμείνῃ ἀκλόνητος, διότι ἐπὶ πέτρας ἀσαλεύτου ἐπήξεν αὐτὴν ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, πάντα δὲ τὰ ἐκάστοτε ἐμφανιζόμενα καινοφανῆ δόγματα καὶ διδάγματα κατὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀποσειόνται ὡς φύσσεως ὄντα σαφῶς ἀρροσθήματα καὶ λύρας ὕσπερ ραγείσης πλημμυρῆτινα κρούσματα· ἡ δὲ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία οὕσα συνυφασμένη μετὰ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις καὶ τὸ ὅλον ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμὸν, θὰ παραμείνῃ καὶ διὰ τοῦτο ἀρραγῆς καὶ οὐδεὶς χρόνος ἢ τρόπος θὰ ἀμαυρώσῃ τὸ κάλλος αὐτῆς.

Οὕτω διήγεν ὁ ἀείμνηστος Πατριάρχης τὸν ἐπιβληθέντα αὐτῷ ἀπρόγμωνα βίον δοξάζων τὸν Θεὸν πάντων ἔνεκεν καὶ καρτερῶν ἐν τῇ πίστει, ἣτις ἐξευγενίζει καὶ ἐξυποῖ καὶ ἦτο τὸ κύριον στοιχεῖον τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ὑψηλοτέρας αὐτοῦ ζωῆς. Καὶ ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ καὶ ὁ καιρὸς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος δεσπότης καὶ Κύριος ἀνέτασε τὸν κερμηκότα καὶ καταπεπονημένον ἐκ τῶν μακρῶν καὶ πολλῶν ἀγῶνων Πατριάρχην καὶ ἀπέδωκε τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον μεταστήσας ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς τὰ ὑπερόσμια. ἀπὸ τῶν κτισμάτων πρὸς τὸν δημιουργόν, ἐκ τῆς ἐνταῦθα τραγωδίας εἰς τὴν ἀδιέλπτον χαρὰν καὶ θείαν μακαριότητα. «Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε· τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ δίκαιος κριτής».

Τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ' αἰωνία ἡ μνήμη.

Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπενειμήθησαν τιμαὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κοράτου κατὰ τὴν ἐκφορὰν. Αἱ ὁδοὶ Μητροπόλεως, Εὐαγγελιστρίας, Ἐρμοῦ, Ἀμαλίας, Συγγοῦ καὶ Ἀναπαύσεως ἐφοροῦντο ὑπὸ στρατοῦ ἀκονέμεντος τὰς τιμὰς. Προηγείτο ἴλη ἱππικῶν, ἠκολούθουν οἱ μαθηταὶ τῆς σχολῆς Εὐσελπίδων καὶ Ἱατρικῆς, ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς Ριζαιοῦ, εἰποντο εἰς ὁ τίμιος σταυρὸς μετὰ τῶν ἐξαπτέρυγων, μεθ' ὃ ἐβράδιζον ὁ ἱερός κληρὸς, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου, οἱ ἐνταῦθα παρεπιδημοῦντες διὰ τὰς σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας ἀοχιρεῖς, εἰτα ἐφέρετο τὸ φορεῖον τοῦ πατριαρχικοῦ σκῆνους βασταζόμενον ὑπὸ κληρικῶν, τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ φρουράρχου, τῶν τακτικῶν κρητουμένων ὑπὸ δύο μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ τῶν Προέδρων Βουλῆς καὶ Γερουσίας, εἰποντο δ' εἰτα οἱ συγγενεῖς τοῦ ἐκδημήσαντος Πατριάρχου, ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ τὰ μέλη τῆς κυβερνήσεως, πάντες οἱ ἐπίσημοι καὶ ἀμέτρον λαοῦ πλήθος. Ἐπειρα ἐπ' ἰσῆς πλήθη κατεῖχον πάντα τὰ πεζοδρόμια τῶν ὁδῶν μέχρι τοῦ Νεκροταφείου. Ὁ πατριαρχικὸς νεκρὸς μετὰ σύντομον προσφώνησιν τοῦ Καθηγητοῦ Χ. Ἀνδρουτσου καὶ τοῦ Σεβ. Χαλκίδος, ἐτάφη μετὰ τῶν ναοῦ καὶ τοῦ μνημείου Ἀβέρωφ, παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Νεκροταφείου. Κατὰ τὴν ταφὴν τὸ πρὸς τὸν τάφον ἄγχιμα ναυτῶν ἔροισε τρεῖς ὁμοβροντίας. Ἐν ἅπασιν τοῖς ναοῖς ἐψάλλησαν ἐπιμνημόσυνοι δεήσεις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ τελευτήσαντος Πρωθυπουργοῦ, πλείστα δὲ σωματεῖα ἐξέδωκαν συλλυπητήρια ψηφίσματα καὶ διένειμαν ἐλεημοσύνας εἰς φλόπιτσα καθιδρύματα.

Τὴν τελευτὴν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου ἀνήγαυαν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν οἱ πρόεδροι αὐτῶν διὰ λόγων μεστῶν μεγάλῃς συγκινήσεως καὶ βαθυτάτου σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἐκδημήσαντα Πρωθυπουργόν, τὸ ἐκφρασθέν δ' ἐπ' αὐτῷ πένθος συνεμερίσθησαν ἀμφοτέρω τὰ νομοθετικὰ σώματα, διακόψαντα ἅμα τὰς συνεδριάσεις αὐτῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἀπεφάσισεν ὅπως ἐκφρασθῶσιν εὐχαριστίαι πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ μέτρον ὅπερ ἔλαβεν ἵνα μὴ φοιτῶσιν οἱ Ἑλληνόπαιδες εἰς ξένα σχολεῖα κατὰ τὴν στοιχειώδη αὐτῶν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ λαμβάνωσιν αὐτὴν μόνον εἰς ἀκραϊφνῆ Ἑλλην. Σχολεῖα. Ταυτοχρόνως ὁμοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ἐνισχύσῃ τὴν θρησκευτικὴν διδασκαλίαν εἰς τὰ Σχολεῖα καὶ ἵνα εἰδικῶς τὸ Θρησκευτικὸν μάθημα εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα διδάσκηται ὑπὸ θεολόγων, ὅπως γίνεται εἰς ὅλα τὰ Κράτη. Τὸ ζήτημα τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας προεκάλεσεν εὐρυτέραν συζήτησιν ἐπὶ τῆς καθόλου θρησκευτικῆς καταστάσεως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας, ἀνεκοινώθησαν δὲ ὑπὸ πάντων τῶν ἱεραρχῶν σχετικαὶ παρατηρήσεις καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως ἐπιστηθῆ σχετικῶς ἡ προσοχὴ τῶν ἀρχηγῶν τῶν προσκοπικῶν καὶ τῶν ἀθλητικῶν ὀργανώσεων. Ἡ Ἱεραρχία ἐπεφυλάχθη νὰ ἐπανέλθῃ εἰδικώτερον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς θρησκευτικῆς καταστάσεως τῆς νεολαίας. Ἀπεφασίσθη ὡσαύτως ὅπως ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς ἐξαιρετικὰς τιμὰς αἰτινες ἀπεδόθησαν εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Κωνσταντίνου τοῦ ΣΤ'. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος περὶ τῶν ἐπινεκτέων τροποποιήσεων εἰς τὸν νόμον περὶ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἡ Ἱεραρχία συνεζήτησεν διὰ μακρῶν τὸ ζήτημα τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, ἐν τέλει δὲ ἀπεφασίσθη, ἕνεκα τῆς γενικῆς ἐκκλησιαστικῆς φύσεως τοῦ ζητήματος, ὅπως προηγηθῆ σχετικὴ συνεννόησις μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἐκτὸς ἄλλων ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Τρίτης ἡ Ἱεραρχία ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν, ὅπως ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος πληρώσῃ καὶ τὰς ὑπολοίπους κενὰς Ἀρχιερατικὰς ἔδρας.

— Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς Τετάρτης μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀλεξανδρουπόλεως ἀνέγνωσεν ὑπόμνημα, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐπέστησεν τὴν προσοχὴν τῆς Ἱεραρχίας ἐπὶ τοῦ γενικωτέρου ζητήματος ἀναπτύξεως τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθημάτων παρὰ τῷ λαῷ, ὁ δὲ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀνεκοίνωσεν τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Λάμπει Συνεδρίου. Ἀπεφασίσθη δὲ ὅπως παραπεμφθῶσιν αὐταὶ εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασσαυδρείας ἵνα εἰς προσεχῆ συνέλευσιν τῆς Ἱεραρχίας ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἐισηγήσιν. Μετὰ τοῦτο ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης ἀνεκοίνωσεν τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ ἐσχάτως συνελθόντος Συνεδρίου περὶ τῆς νεολαίας τῶν ὀρθοδόξων χωρῶν, προεκλήθη δὲ ἐντεῦθεν εὐρυτάτη συζήτησις ἐν τῇ Ἱεραρχίᾳ σχετικὴ πρὸς τὴν θρησκευτικὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας καὶ τῆς συνεργασίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ ξένων θρησκευτικῶν ὀργανώσεων ἐπὶ ζητημάτων τῆς ὀρθοδόξου νεολαίας καὶ γενικῶς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο πρόκειται νὰ συζη-

τηθῆ ἐν τῇ μελλούσῃ Συνόδῳ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὰ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει ἀποφασισθέντα, ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν Σεβασμ. Μητροπολιτῶν Κασσαυδρείας, Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἀργολίδος, ὅπως μελετήσῃ αὐτό, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ Συνεδρίου, καὶ προσκομίσῃ τὰ συμπεράσματα αὐτῆς εἰς προσεχῆ συνεδρίαν τῆς Ἱεραρχίας.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν αὐτῆς ἡ Ἱεραρχία, συνεχίσασα τὴν ἀπὸ προχθὲς ἀρξαμένην μελέτην τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου κατέληξεν εἰς ὠρισμένα συμπερίσματα καὶ ἀνέθηκεν εἰς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον, ὅπως ὑποβάλλῃ αὐτὰ εἰς τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Παιδείας, συνεννοουμένη μετ' αὐτοῦ ἐπὶ ὠρισμένων λεπτομερειῶν. Ἰδιαιτέραν συζήτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον σχεδὸν πάντες οἱ Ἱεράρχαι προεκάλεσεν τὸ ζήτημα τῆς τακτικῆς μισθοδοσίας τοῦ κλήρου ἐξ εἰδικοῦ ταμείου, εἴτε αὐτοτελοῦς, εἴτε προσηροτημένου εἰς τι τῶν ὑπαρχόντων ἐκκλησιαστικῶν Ταμείων ἢ ὀργανισμῶν. Μετὰ τοῦτο ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος ἐκήρυξε τὴν λήξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως καὶ συνεχάρη τοὺς Ἱεράρχας διὰ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα, ὑπέβαλε δὲ διαφόρους προτάσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς προπαρασκευῆς τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐκάστοτε συνελεύσεων τῆς Ἱεραρχίας. Ἐπὶ τοῦτου ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἕτεροι Ἱεράρχαι, ὁ δὲ πρῶτος τῆ τάξει Σεβ. Μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως ἠὲχαρίστησε τὸν Μακαριώτατον διὰ τὴν καλὴν διεξαγωγὴν τῶν συνεδριῶν. Προτάσει τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ἀνετέθη εἰς τὴν Δ. Ἱερὰν Σύνοδον ὅπως κανονίσῃ τὰ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 35ης ἐπιστημονικῆς ἐπετηρίδος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱεραρχίας ἔληξαν διὰ δοξολογίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου.

— Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Γυθείου μετέβη χθὲς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ναυάρχου Κουντουριώτου καὶ συνεχάρη αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς Ναυμαχίας τῆς Ἑλλης.

— Εἰς τὴν ἱεραρχίαν ὑπεβλήθη ὑπόμνημα τῶν ἀφοιτῶν καὶ φοιτητῶν τῆς θεολογικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποῦ οὗτοι ζητοῦν παρ' αὐτῆς νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν λύσιν τῶν κάτωθι ζητημάτων: Ἡ Ἐκκλησία νὰ δημιουργήσῃ εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς μητροπόλεις ὀργανικὰς θέσεις ἱεροκηρύκων, πρωτοσυγγέλων καὶ γραμματέων μὲ ἀρχικὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ καὶ μελλοντικὴν μισθοδοτικὴν διαβάθμισιν πρὸς τοὺς τὰ αὐτὰ προσόντα πρὸς αὐτοὺς κεκτῆμένους συναδέλφους τῶν τῆς μέσης ἐκπαίδευσσεως. Νὰ προσλαμβάνῃ εἰς τὰς ὡς ἄνω δημιουργηθσομένας θέσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπαιτούντων ἱερατικὴν ιδιότητα θεολόγους λαϊκοὺς. Νὰ προσλαμβάνωνται παρ' ἐκάστη μητροπόλεως ἀνά εἰς διοργανωτῆς κατηχητικῶν σχολείων. Ἡ Ἐκκλησία διὰ τῆς βαρύτητος αὐτῆς νὰ ἐνεργήσῃ παρὰ τῇ πολιτείᾳ ὅπως ἐπιτευχθῶσιν τροποποιήσεις τινὲς τῶν τελευταίων ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ὡς αὐταὶ ἀναφέρονται ἐν σχετικῷ ὑπόμνηματι ὑποβληθέντι παρ' αὐτῶν εἰς τὸν

ἐπὶ τῆς Παιδείας ὑπουργόν, ἵνα μὴ ἀπόξευθῆ ἡ ἐκ-
παίδευσις στελεχῶν.

—Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῆς Ἑκατονταετη-
ρίδος ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ ὅπως ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς μη-
τροπόλεως ἐντευχισθῆ πλᾶξ ἀναμνηστικὴ τοῦ διδασκά-
λου τοῦ Ἐθνοῦ ἀρχιμ. Ἀνθίμου Γαζῆ, ἀποθανόντος
καὶ ταφέντος ἐν Σύρῳ. Ὁ τόπος τῆς ταφῆς αὐτοῦ,
ἄγνωστος μέχρι τοῦδε, μόλις ἐπ' ἐσχατῶν ἀνεκαλύφθη
ὑπὸ τοῦ διακόνου τῆς μητροπόλεως Εὐαγγέλου Μο-
νογιου ἐξ ἐρεῦνης τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ. ἐνθα εἶρε τὴν
ἀκολουθίαν Ἀρχιεπισκοπικὴν πράξιν: «Σήμερον ἐνεταφια-
σθη ἐνδόξως ὁ διδάσκαλος Ἀνθίμος Γαζῆς ἐν τῷ
Ὁσπιταλίῳ 11 Δεκεμβρίου 1828. Ὁ ἐφημέριος
Παρθέσιος Χλιος». Καὶ εἰς τὸ Γυμνάσιον τῆς πόλεως
ἐνετευχίσθη ἀναμνηστικὴ πλᾶξ τοῦ ἱδρυτοῦ αὐτοῦ
Νεοφύτου Δούκα.

—Ὁ αἰδεο. Ὁρφανοτρόφος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἀθηνῶν Γεώργιος Στεφανόπουλος ἐφημέριος Ἀγ.
Ἀναργύρων (Ψυρρή), ἐγκρίσει καὶ εὐλογία τοῦ
Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ἵδρυσεν ἰατρεῖον ὑπὸ τὴν ἐπω-
νυμίαν «Ἅγιοι Ἀνάργυροι» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κίμωνος
ἀριθ. 14 παρὰ τὸν Ἅγιον Γεώργιον πρῶν Β'. Νε-
κροταφείου. Εἰς τὸ ἰατρεῖον τοῦτο οἱ πάσχοντες, ἐπὶ
προσαγωγῇ σημειώματος περὶ τῆς ἀπορίας τῶν
ὑπογεγραμμένων εἴτε ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου εἴτε ὑπὸ τοῦ
ἐφημερίου τῆς ἐνορίας τῶν, τυγχάνουσι περιθάλψεως
δωρεάν, οἱ δὲ λοιποὶ καταβάλλουσι 15 χμῶν εἴσοδον

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐξακριβωθέντος ὅτι χριστιαναὶ τινες ποιοῦνται
πορισμὸν τῆν εὐσέβειαν παρουσιάζουσαι τὰς ἐν ταῖς
κατοικίαις τῶν εἰκόνας ὡς θαυματουργοὺς καὶ προκα-
λοῦσαι συροσὴν πιστῶν, ὧν τὸ φιλόθρησκον ἐκμεταλ-
λεῦνται, ὅτι δ' εὐρίσκονται καὶ ἱερεῖς μὴ ἀρνούμε-
νοι τὴν τέλει παρακλήσεων πρὸ τῶν τοιούτων εἰκό-
νων γινόμενοι συμμετοχοὶ τῆς ἀσεβείας ταύτης, ἡ Ἱ.
Σύνοδος ἀπεφάσισε, κατὰ τὸν «Πάντανον», νὰ ἀπο-
λυθῆ πατριαρχικῇ ἐγκύκλιος ἀπαγορεύουσα τὴν τοι-
αύτην τῶν θείων κατήλυσιν. Ἡ ὡς θαυματουργὸς
διακηρυχθεῖσα εἰκὼν θὰ ἀποβάλλῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ
ἰδιοκτῆτου ἀντικειμένου καὶ θὰ μεταφέρηται εἰς γὰν
πρὸς κοινὴν προσκύνησιν. Οἱ δ' ἱερεῖς ἐντέλλονται
ν' ἀρῶνται τὴν τέλει παρακλήσεως ὅπου ἤθελον
ἀντιληφθῆ παρομοίαν παρασυναξιν καὶ ἐκμετάλλουσιν,
ἐπὶ ποινῇ αὐστηρᾶς τιμωρίας.

—Κατὰ τὸν «Πάντανον», ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπεφά-
σισε νὰ ἀφορισθῶσιν ἀπὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας
δύο ἐν Καῖρῳ αἱρετικοὶ ἑτεροδιδάσκαλοι καὶ προπα-
γανδιστὰί τῆς αἰρέσεώς των, ἐὰν μέχρι τῆς προσεχούσης
συνόδου δὲν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν πατρίαν εὐσέβειαν.
Ἐξέφρασε δ' ἐξ ἄλλου τὴν λύπην τῆς δι' ἀντιθρη-
σκευτικὴν καὶ ἀντορθόδοξον ἀρθρογραφίαν δύο ὀρθο-
δόξων λογίων, ἔκρινε δ' ἄξιον εὐλογιῶν τὸν Μ. Ρή-
τορα τῆς Ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας κ. Μ. Γαλανὸν
διὰ τὰ κατ' αὐτῶν πολεμικὰ αὐτοῦ δημοσιεύματα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Κύριλλος
ἀπέλυσε εἰς τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου
συνοδικὴν ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀνακινεῖται ὅτι ἡ Ἱ. Σύ-
νοδος, ἐπιθυμοῦσα νὰ ἄρῃ ἐκ τοῦ μέσου πᾶσαν ἀτα-

ξίαν καὶ ἀκοσμίαν παρατηρουμένην ἐν τῇ λαοσίᾳ
καὶ τῷ καθ' ὅλου θρησκευτικῷ βίῳ, ἐνέκρινε σὺν ἄλ-
λοις καὶ τὰ ἀκόλουθα: Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἱερεῖς
νὰ τελῶσι παρ' ἐνορίαν μυστήρια ἢ ἀμιαστικὰ πρά-
ξεις, ὡς λ. χ. ἀγασμοὺς, μεταφέροντες μάλιστα εἰκό-
νας θαυρουμένας ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἰδιαζόντως θαυματουρ-
γούς. Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς ἱερεῖς καλοῦμένον εἰς ἐξ-
νήν ἐνορίαν νὰ λάβῃ μέρος ἐν τελείᾳ, εἰς ἀνὴρ παρίσταται
δὲ οἰκείος ἐφημέριος ἢ κατόπιν συναίνεσος καὶ ἀδείας
αὐτοῦ. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ ψάλλωσιν
ἐσοδικὸν τροπάριον καὶ νὰ θυμῶσιν τὸν λαὸν μετὰ
τὴν μικρὰν εἴσοδον. Ταῦτα εἶναι δικαιώματα μόνον
τῶν Ἀρχιερέων. Οἱ ἱερεῖς ὀφίλουσι νὰ μνημονεύσῃ
κατὰ τὴν μεγάλην εἴσοδον μόνον «Πάντων ἡμῶν»,
ἀπαγορεύεται δὲ γενικῶς νὰ μνημονεύσῃν ἀπὸ τῆς
ὄραίας Πύλης καὶ δὴ τῶν ἑορτασιῶν. Οἱ ψάλλαι
ὀφίλουσι νὰ ἀκολουθῶσι πιστῶς τὰ τυπικῶς καὶ
ἐκκλησιαστικῶς διατεταγμένα, ν' ἀποφεύγῃσι δὲ πᾶσαν
παράβασιν καὶ καινοτομίαν. Ἀπαγορεύεται αὐστη-
ρότατα εἰς τοὺς λαϊκοὺς ἢ εἴσοδος εἰς τὸ Ἱερόν, ἀνα-
τίθεται δὲ εἰς τοὺς ἱερεῖς ἢ φρονεῖς ὅπως ἀπαράβα-
τως τηρῆται ἡ διάταξις αὕτη καὶ μὴ ἀθετῆται ἐν
μηδεμῶ περιπτώσει. Ἐπειδὴ πολλοὶ χριστιανοὶ εὐφ-
ρόμενοι ὑπὸ ἐπιτίμια καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ μεταλά-
βωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς
ἐνορίας αὐτῶν μεταβαίνουσιν ἐπὶ τούτῳ εἰς ἄλλας ἐκ-
κλησίας ἢ εἰς μονὰς, ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ ὅπως
κοινωνῆται τις ἐν ἄλλῃ ἐνορίᾳ ἢ μονῇ, εἰς μὴ πα-
ρουσιακὸν πιστοποιητικὸν τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας αὐ-
τοῦ, διὰ τοῦ οἰκείου θὰ δηλοῦται ὅτι δὲν εὐρίσκειται
ὑπὸ ἐπιτίμιον καὶ ὅτι δύναται νὰ μεταλάβῃ τῶν
ἀχράντων μυστηρίων.

—Ἀναγινώσκουμεν ἐν τῷ «Ἀπ Βαρνάβα» ὅτι ὁ
σεβ. μητροπολίτης Πάφου κ. Λεόντιος, ἐνῶ ἤτοιμά-
ζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ χωρίου Κρήτου Μαρόττου
μετὰ τὴν ἐκεῖ τέλει τῆς θείας λειτουργίας, προσῆλ-
θεν ἐνώπιόν του καὶ ἐτήρησε νὰ φινερωθῆ ὡς χρι-
στιανὸς ὁ ἐκ τοῦ χωρίου τούτου καταγόμενος, δὲ τῶν
λεγομένων λινοβιμβάκων, χριστιανικῶς μὲν ὀνομα-
ζόμενος Κωνσταντῖνος, μωσαμβανικῶς δὲ Χουσίην.
Οὗτος κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἀξιοπιστῶν χριστιανῶν
ἦτο βαπτισμένος καὶ ἐτέλεσε τοὺς γάμους τοῦ χρι-
στιανικῶς. Ἡ Α. Σ. μετὰ τὴν δέουσαν ἐξέτασιν ἔχρη-
σεν αὐτὸν μὲ τὸ ἄγ. Μῦρον καὶ ἀνέγνωσεν ἐπ' αὐτοῦ
τὰς ὁρισμένας συγχωρητικὰς εὐχὰς, συνετάχθη δὲ
καὶ ὑπεγράφη καὶ σχετικὸν πρακτικόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν Ἀμερικῇ διατίβουσι σήμερον ἔνδεκα ρῶσοι
ἱεράρχαι: τέσσαρες διορισμένοι ὑπὸ τοῦ ἐν Κάρλο-
λοβίτς γνῶστοῦ κολλεγίου ρῶσων ἀρχιερέων, καὶ ἑπτὰ
ὁ ταῦτο τοῦ μητροπολίτου Πλάτωνος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Μετὰ πολλὰς προσπαθείας ἡ Μητρόπολις Σόφιας
ἐπέτυχεν νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς ἴδιον μεγαλοπρεπὲς οἰ-
κίαν.

—Ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου
ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐν Σόφίᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ
καθηγητοῦ I. Μαρκόβσκη νέα βιβλιοθήκη ὑπὸ τὸν
τίτλον «Χριστιανισμὸς καὶ Φιλοσοφία». Σκοπὸς δὲ

της βιβλιοθήκης ταύτης είναι να αποδειχθῆ ὅτι ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἔχει αἰώνιαν καὶ δημιουργικὴν σημασίαν, ὅτι δύναται νὰ ἀποβῆ δημιουργὸς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ καὶ στηρικτὴς τῆς ἐπιστήμης καὶ νὰ παράσῃ τὴν μόνην ὀρθὴν λύσιν τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος. Τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα θὰ διαπραγματεύεται ἡ βιβλιοθήκη, θὰ ἐνδιαφέρωσι καὶ τοὺς πιστοὺς καὶ τοὺς ἀθέους. Οὕτω ἡ πρώτη δωδεκάς θὰ ἀποτελεσθῆ ἐκ τῶν ἀκολουθῶν βιβλίων: ὁ ὕλισμός ὡς κοσμοθεορία, ὁ Δοστογιέβσκι καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ἡ ὀρθοδοξία καὶ ὁ Μπολσεβικισμός, Ὁ Ὑλισμός καὶ ἡ ὕλη, Ὁ σκοπὸς τῆς ζωῆς, Ὁ Μαρξισμός καὶ ἡ θρησκεία, Ἡ Ἀθεΐα καὶ ἡ κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιβουλὴ τῆς, Ὁ Νίτσε ὡς φιλόσοφος, ποιητὴς καὶ πλάνας, Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ θρησκεία ἐν τῇ συγχρόνῳ Φιλοσοφίᾳ, Ἡ θρησκεία τῶν φυσιοδιφῶν, Ὁ Κάρλολος Μάρξ ὡς θρησκεύων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ παπιστημίου Βαρσοβίας ἀριθμεῖ ἐννέα ἑδρας τὰς ὁποίας κατέχουσι τέσσαρες τακτικοὶ καθηγηταί, τρεῖς ἔκτακτοί, εἰς προσφθινὸς ἀντικαταστάτης καὶ τέσσαρες διδάσκαλοι. Τὰ προϋποθέματα καὶ αἱ βιβλιοθήκαι ἀνέρχονται εἰς 8. Ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν τῆς Θεολ. Σχολῆς εἶνε 155· διὰ τὸ ἐφεισινὸν πανεπιστήμιον ἔτος ἐνεγράφησαν 40. Ἡ ὀλιγαριθμοτέρα εἰς φοιτητὰς Σχολὴ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἶνε ἡ Κατολικὴ Θεολογικὴ Σχολή. Ἡ Ὁρθόδοξος Θεολογικὴ Σχολή, ὡς λειτουργοῦσα ἐν εἰσροδόξῳ Πανεπιστημίῳ, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτεΐαν τοῦ πρωθιεράρχου τῆς ὀρθόδοξου Πολωνικῆς Ἐκκλησίας, ὑπάγεται ὅμως, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι, ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κοινοῦ πασῶν Πρωτάνεως.

—Τῇ 11 Νοεμβρίου καθ' ἅπαν τὸ Πολωνικὸν κράτος ἐωρτάσθη πανηγυρικῶς ἡ δεκάτη ἐπετηρὶς τῆς νίκης, τὴν ὅτιαν ἤραν τὰ Πολωνικὰ στρατεύματα κατὰ τῶν Μπολσεβίκων. Εὐχαριστήριον δοξολογίαν ἐτελέσθησαν καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνά τὸ κράτος ὀρθόδοξοις ναοῖς.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἐν Γαλικίᾳ κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας συνελήφθησαν καὶ ἐτέθησαν ὑπὸ κράτησιν 15 οὐνίται ἱερεῖς οὐκρανοί, κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀναμίξει εἰς πολιτικὰς ἀντιδράσεις. Ἐπ' ἴσης κατασχέθησαν ὑπὸ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως Ἀβῶφ τὰ ἀντίτυπα τῆς ποιμαντορικῆς ἐγκυκλίου τῆς οὐντικῆς Ἐπισκοπῆς τῆς Γαλικίας, διότι τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ἐχαρακτηρίσθη ὡς δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ διαταραχὴν τῆς δημοσίας τάξεως. Ὁ οὐνίτης μητροπολίτης Α. Σιεπτίτσκι ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ οὐκρανικῷ τύπῳ ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν δι' ἧς ἐκκαλεῖ εἰς σύμπληξιν νέου οὐκρανικοῦ κόμματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Οὐκρανικὸς κατολικὸς Σύνδεσμος». Κατὰ τὰς εἰδήσεις τοῦ πολωνικοῦ τύπου ἀντιπρόσωποι τοῦ οὐκρανικοῦ οὐντικοῦ κλήρου ἀπετάθησαν πρὸς τὸν Πάπαν παραπονούμενοι ἐπὶ πολιτικαῖς καταπίσεις τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν εἰς τὰ νοτιοανατολικά βοεβοδάτα.

—Ἐξελέγη εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἑξαμελὴς ἐξ ἐπισκόπων ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ καρδινάλιου Γλόνδ πρὸς

παρασκευὴν τοπικῆς παμπολωνικῆς συνόδου. Ἐν Πολωνίᾳ ἡ τελευταία τοπικὴ σύνοδος εἶχε συγκροτηθῆ τὸ 1643 ἐν Βαρσοβίᾳ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν Βαρσοβίᾳ ἀνεκαλύφθη πρὸ τινος μία νέα αἴρεσις αὐτοκαλουμένη «Λάτρεις τοῦ Σατανᾶ», ἧς ἀρχηγὸς εἶνε εἰς 85:ούτης γέρον. Σκοπὸς τῆς πρωτοτύπου ταύτης αἰρέσεως εἶνε ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ σατανᾶ, ὅστις γίνεται κατὰ τὰς συγκεντρώσεις τῶν ὀπαδῶν ἀπλῶς διὰ βλασφημιῶν, ὀνειδισμῶν καὶ ὕβρεων κατὰ τοῦ Χριστοῦ. Τὰ μέλη τῆς αἰρέσεως φέρονται τόσον τυφλῶς ὑποταγμένα εἰς τοὺς ἀρχηγούς των, ὥστε, μόλις ὡς αἰσθανθῶσι τύψεις συνειδήσεως προκρίνουσι τὴν αὐτοκτονίαν ἢ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς αἰρέσεως. Ὡς πάτρωνά των ἔχουσι Σίμωνα τὸν Μάγον τῶν «Πράξεων». Ἡ αἴρεσις εὐδοκίμεῖ ἰδίως ἐν τοῖς κύκλοις τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ ρωσικῆς παροικίας.

— Πολὺς θόρυβος ἐπ' ἐσχάτων ἠγέρθη ἐν τῷ τύπῳ ἐπὶ τῇ ἀσκήσει λογοκρισίας τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν ξένων σχολῶν ἐν Μεξικῷ. Ἐξ ἀφορομῆς τούτου ἐδηλώθη ἐπισήμως πρὸς τοὺς διαμαρτυρηθέντας ἐξ ὑποκινήσεως τῶν ἐν Μεξικῷ ἀμερικανικῶν διευθυντῶν καὶ ἰδιοκτητῶν σχολῶν ἀμερικανοῦς ὅτι τὸ μέτρον τῆς λογοκρισίας ἐπιβλήθη ἐξ αὐτῆς τῆς διαγωγῆς τῶν ξένων σχολῶν, χρησιμοποιοῦσάν διδακτικὰ βιβλία δυσφημιστικά τοῦ ἐν τῷ φιλοξενουῦνταί καὶ λειτουργοῦσι κράτους. Λαμβανομένου δ' ὑπ' ὄψει ὅτι τὰ κείμενα τῶν διδακτικῶν βιβλίων εἶνε μονίμου χρήσεως, πρόδηλον ὅποιαν ροπήν ἀσκοῦσιν ἐπὶ τόσου κόσμου μαθητευομένων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Ὁ Ἄθως». Τριμηνιαῖον ἀγιορειτικὸν περιοδικόν, ἐκδιδόμενον καὶ διανεμόμενον δωρεὰν ὑπὸ Σπυριδωνος Λαυριώτου ἐπικληθέντος Ἀθανασίου τοῦ ἱατροῦ, τεύχος Α'. Ἐν Ἀγίῳ Ὄρει 1930. — Μετ' εὐχαριστίσεως ἀναγγέλομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ καλοῦ τούτου περιοδικοῦ ὑπὸ τοῦ εὐσεβόφρονος καὶ ἀφιλοκερδοῦς πατρὸς Σπυριδωνος, ἑνὸς τῶν λογιωτέρων ἀγιορειτῶν μοναστῶν. Ἐν τῷ τεύχει τούτῳ δημοσιεύονται αἱ ἐξ ἐκδρομῆς τοῦ ἐκδότου εἰς Ἱεροσόλυμα ἐντυπώσεις αὐτοῦ.

—Ἐξεδόθη ἐπ' ἐσχάτων ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τῶν J. H. Moulton καὶ G. Milligan Λεξικὸν τῆς Καινῆς Διαθήκης· μετὰ φωτοτυπιῶν πιτύρων καὶ ἄλλων μὴ φιλολογικῶν πηγῶν, ἐξ ὧν ἀπεθησαυρίσθη πλοῦτος λέξις καὶ ἐκφράσεων ἐκ τῆς συγχρόνου τότε λαϊκῆς γλώσσης, τῆς «Κοινῆς», ἐν ἧ ἐγράφη ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ λεκτικὸν τῆς ὁποίας εὐρύτητα ἐξ αὐτῶν διαφωτίζεται. Ἡ ὁμοίότης τῆς γλώσσης εἶνε καταπληκτικὴ, τὸ ἔργον δὲ χαρακτηριζόμενον ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ὡς μνημεῖωδες κρίνεται ἀπαραίτητον διὰ τοὺς περὶ τὴν Κ Διαθήκην εἰδικῶς ἀσχολουμένους· τιμᾶται λιγ. ἀγγλ. 5 καὶ 5 σελ.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΑΡΜΟΝ
 ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 60. ΕΞΩΤ. ΦΡ. 60. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
 ΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΝΑΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
 ΝΑΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 60. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΡΧ. 30
 ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ 'ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐκκλησίας» ὅπως σπεύσασιν καταβάλλωσι τὰς καθυστερουμένας συνδρομὰς των εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἐντεταλμένους ἢ ἀπ' εὐθείας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς κατὰ τὴν ἀκόλουθον διεύθυνσιν:

Δελτίον «Ἐκκλησία»
Γραφεῖα Δ. Ἱ. Συνόδου.

Ἀθήνας

Πᾶσα χρηματικὴ ἀποστολὴ καὶ ἀλληλογραφία πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἀφορῶσα εἰς τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν, τὰς προκηρῦξεις καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον νὰ διευσθύνηται ὡς ἑξῆς:

Δελτίον «Ἐκκλησία»

Γραφεῖα Δ. Ἱερῶς Συνόδου.

Δι' ὅτι δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν Σύνταξιν τοῦ φύλλου, οὕτω:

Δελτίον «Ἐκκλησία»

Μοσχονησίω 12α—Ἀθήνας

**Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α
Δ Η Μ Ο Π Ρ Α Σ Ι Α Ι**

61 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Α. Ε. Π. τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 7ῃ Δεκεμβρίου 1930 πρὸς μονοετὴ ἐκμίσθωσιν τῶν ἐν θέσει Μαγούλα τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Γαλατὰ Τροιζηνίας κειμένων ἀγρῶν τῆς Ἱερῶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ συνήθει ἐν Πόρῳ θέσει τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλαυρίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Πόρῳ Ὑπ' αὐτοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ὅροι διακηρύξεως εὐρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἀνωτέρω Μονῆς. Κηρύξαι συμβολαιογραφικῶ καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν Ὑδρᾷ 1ῃ Δεκεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο. Α. Ε. Π. † Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

62 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Α. Ε. Π. τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1930 πρὸς μονοετὴ ἐνοικίωσιν τῆς πλεονεξίας Βρύσεως τῆς ἐν Καλαυρίᾳ Ἱερῶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν τῇ συνήθει ἐν Πόρῳ θέσει τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Καλαυρίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Πόρῳ Ὑπ' αὐτοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Οἱ ὅροι διακηρύξεως εὐρίσκονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Ὑδρας καὶ Σπετσῶν ὡς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ἀνωτέρω Μονῆς. Κηρύξαι συμβολαιογραφικῶ καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐν Ὑδρᾷ 1ῃ Δεκεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο. Α. Ε. Π. † Ὁ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν Προκόπιος.

63 Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἠλείας διακηρύττει, ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ μονοετῆς ἐνοικίωσιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Λάβνθι ἐντοπιζομένων ξηρικῶν ἀγρῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Κρημαστῆς, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους ἐν τῷ Εἰρηνοδικῷ Πελοπίου καὶ τοῖς Γραφεῖοις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἠλείας, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 3ην Δεκεμβρίου ἑ. ἔτ. ἡμέραν τετάρτην καὶ ὥραν 10 - 12 π.μ. ἐν Κρημαστῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Κρημαστῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκίτου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγίου τῆς Μονῆς Κρημαστῆς. Ἀπαντὰ τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως, κηρυξίων, συμβολαίων κλπ βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἡ περιπτώματαίωσιν αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς, θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἑκάστην ἑρῆξιν Κυριακῆν. Ἐν Πύργῳ τῇ 26ῃ Νοεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Ἠλείας Ἀντώνιος.

64 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Κορινθίας Ο. Α. Ε. Π. διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν μονοετῆς ἐνοικίωσιν εἰς ἀγρὸς μετὰ 24 ἐλαιοδένδρων κείμενα εἰς τὴν θέσιν Μιντιλόγιον καὶ μία σταφιδάμπελος εἰς θέσιν Ῥοῦτικα (Μιντιλόγιον), γενησομένην τὴν

14ην Ἀβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν Πατρῶσι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδίκου Πατρῶν, ἀντιπροσώπου ἡμῶν, ἀντιπροσώπου τοῦ ἡπείρου τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς Πατρῶν καὶ τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου, κατὰ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις ὧν ἀντίγραφα εἰσὶν κατατεθειμένα εἰς τε τὸ γραφεῖον ἡμῶν καὶ τῆς κοινότητος Μιντιλόγιου, καὶ ὡς πρότερον πρῶτην προσφορὰν ὀρίζομεν διὰ μὲν τὸν ἀγρὸν δρ. 2 000 διὰ δὲ τὴν σταφιδάμπελον δρ. 1.000.

65 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Α. Ε. Π. τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐπαναλαμβάνεται ἡ πλειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὰ ἑξῆς εἶδη ὀλοτομίας ἐκ τοῦ δάσους τῆς Ἱ. Μονῆς Μακρομάλλης: α) 35.000 ζύγια καυσόξυλα, β) 2000 κ. μ. ξυλείας ναπηγησίμου στρογγύλης, γ) 150.000 ὀκάδ. πευκοφλοιῶ, δ) 250 κ. μ. ξυλείας μεταλλείων, ε) 125.000 ὀκάδ. ξυλανθράκων, στ) 25.000 στατήρας ἀσβεστοῦ καὶ ζ.) 250 κιβ. μέτρα ξυλείας ἐξ ἐλάτης καὶ ταῦτα ἐκ τακτικῆς καρπώσεως ἐνεργηθησομένης συμφώνως τῇ ἀπ' ἀριθ. 139.890 διαχειριστικῇ ἐκθέσει. Ἐξ ἐκτάκτου δὲ καρπώσεως, ἦτοι διὰ διανοίξεως ἀνεμπρηστικῶν ζωνῶν, α) 200 κ. μ. ξυλείας, β) 3.000 ζύγια καυσόξυλα, γ) 25.000 ὀκάδας ξυλανθράκων καὶ δ) 30 χιλιάδας ὀκάδ. πευκοφλοιῶ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ κατατεθειμένου εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑπόμνημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 21. Δεβρίου ἑ. ἔτ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 μέχρι 12 τῆς μεσημβρίας, ἐν Χαλκίδι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου Χαλκίδος, ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὀλοτῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱ. Μονῆς Μακρομάλλης. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς, θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ τὴν ἐπομένην Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῇ 1 Δεκεμβρίου 1930. Ὁ Πρόεδρος † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

66 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Α. Ε. Π. τῆς Ἱερῶς Μητροπόλεως Χαλκίδος διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ τριετῆς ἐνοικίωσιν τοῦ δικαίωματος ἐξαγωγῆς ἐκ τῶν δάσους τῆς μονῆς Γαλατᾶκη 700 κ. μ. ξυλείας ἐκ πεύκης, 7.500 ζυγείων καυσόξυλων ἐκ πεύκης, 50.000 ὀκ. πευκοφλοιῶ, 40.000 ὀκ. ξυλανθράκων κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κατατεθειμένους εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι ὑπομνηματῆμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ κοινοτικὸν κατὰστημα τῆς κοινότητος Λίανης ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 21 Δεβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Χαλκίδι καὶ Λίανῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου Λίανης καὶ Χαλκίδος, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἐν Χαλκίδι ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερῶς Μονῆς Γαλατᾶκη. Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰουδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς θὰ ἐπαναλαμβάνεται αὐτὴ καθ' ἑκάστην ἑρῆξιν Κυριακῆν. Ἐν Χαλκίδι τῇ 1 Δεβρίου 1930. Ὁ πρόεδρος † Ὁ Χαλκίδος Γρηγόριος.

Τύποις «Φοῖνικος» Ὁδὸς Σταδίου 44, Ἀθήνα